

כל הגט פרק שלישי גיטין

מסורת הש"ס

(א) סנהדרין מה: מכות ז,
 (ב) לעיל יד. [צ"מ לו],
 (ג) לקמן סו., (ד) [לקמן סו:
 עא: עב.], (ה) צ"מ כט:,
 (ו) [ברכות ה. וש"נ],

מוסף רש"י

[illegible]

מוסף תוספות

א. וקס"ד דרשב"ג אפי'
חלה קאמר. רשב"א.
ב. שגילה הבעל דעתו
שאינו מקפיד. רשב"א. ועי'
מהר"ם ש"ף. ג. דמשמע
שגם הנתינה צריכין
לעשות. מצינא למימר
דלאו דוקא שיתנו הן
עצמן, אלא. מוס' הרא"ש.

פסקי רי"ד

סו לא חוו ליה זכותא. כלומר לא
ברתני המציא גט זאי. שאין כריך
 משלחו ביד אחר. ועושה שליח מאליו ו
 לשליח: עול לי הימנה חפץ פלוני. כש
 ביד אחר: **גב' חלה סקן**. דלמים
 ויהיה לכל אונסין אכל אי לא אנים לא
 ישלחנו ביד אחר: **ר' דאמר ליה הולך**.
 ולא אמר ליה אחא בעצמך הולך:
 ואי מתני' ר"ש: **אפילו**. לא אמר
 ליה אחא הולך כי חלה נמי לא: ה"ז
משלחו כו'. ולא מפליג בין חלה ללא
 חלה ועושה שליח אחר הולך לא משמע
 אלא אמר שביא גט וי' לידה: **ואיבעית**
אימא. מתני' דאמר ליה הולך ואפי' כ
 בעינן חלה דברייתא דקתני ה"ז משלחו
 והוא דחלה: **ואיבעית אימא**. מתני'
 דאמר ליה את הולך ומה שאני וברייתא
 דקתני לא ישלחו בדלא חלה וכן נמי כי
 חוקמא כרבן שמעון חלה שאני ור"ש
 חלה: חלה: **אמר לשנים סנו** גט
לשאל. חלה: **אזיל** נתן להם גט עשאו
 עדים ואע"פ שלא אמר להם אחם עצמם
 כתבואה הרי אלו יכתבו ויחנו ולא יאמרו
 לסופר ויכתוב כדמפרש לקמן: או
 לשאלה כתבו גט כו' יכתבו. הם עצמם
 שהרי אמר להם כתבו אבל אמר לשאלה
 סנו גט לשאלי יאמרו לאחריים ויכתבו
 ויחנו מפני שעשאו כו' דרשין לעשות
 שליח אלהא איש דידע עושה שליח:
בזיון דבעל. שעליו לכתוב את הגט
 ואינו רואה שידעו בו רבים שאינו יודע
 לכתבו: **הנא**. גבי הולכה: לא קפיד.
 דמאי קפידא איכא: **רבא אמר**. התם
 היינו טעמא דלא משוו שליח שלא מסר
 להם אלא דברים ואלו דברים כח
 הדיןות חתומים ומסמרים ואין רבא אצל נח
 דאית ביה מששא חוזר ונמסר: **שליח**
מסנה. שאמר בעל הדין לב' עדים
 כתבו סטר מתנה לפלוני אי טעמא דגט
 משום בזיון הוא הכא ליכא למימר הכי
 שהרי אין עליו לכתבו דתנן (ב"ב דף
 קס:) והמקדש נותן את השכר הלכך
 סאי יצאו לאמרו ויכתבו ויכתבו ולמ"ז
 מילי לא מיימסרין הכי נמי לא מיימסרין:
אמר ריש לקיש כהן שנה רבי. במסנה
 זו שנה לנו רבי: **אין השואל כו'**. דהא
 דתנן לא ישלחו ביד אחר לא משום
 בטולי שליחות דגיטא נקט לה דאם
 שלח ביד אחר הגט גט דלע"ז דאין
 לזנו שיהא פסולו ביד אחר שליח
 לגרש מיהא קריא אלא האי דתנן לא
 ישלחו לאשמועינן דאין השואל רשאי
 להשאל: **וזאפי' פינוקוס יודעין אוסה**.
 דאם השאלה לו לא לזרוך אחריים
 השאלה לו דאין השואל רשאי להשאל
 ונמאא זה עובר על דעתו ומקניטו:
אלא. משום שליחות דגט גופיה תנא
 לא ישלחו דאם שמו ביד אחר וימנין
 דגיטא נמי לא הוי גיטא ולקמן מפרש
 מאי וימנין: **אל תגרשה אלא בימין**
וגרשה בשמאל. דלא שויה שליח להכי
 האי נמי פעמים ששליחות הגט תלוי
 בחפץ ואיכא קפידא לבעל: **דכולי**
ענמא כו'. דלדאמר ר' יוחנן וימנין
 גיטא אלא נמי לא משמע דרוב פעמים
 הוי גיטא ואפי' שלחו ביד אחר: **ויהבה**
ליה חפץ. לההוא שליח שני: **דר"ע לא**

הלכך לא מספקינן צהרי:
לומר בפני נכתב ונחתם:
לא צ"ד: ואם אמר לו. בעל
מן לה את הגט לא ישלחנו

אבל בב"ד של ישראל כיון דנפק ליה דינא לקטלא קטלי ליה א"ל אב"י ב"ד של ישראל נמי אפשר דחזו ליה זכותא כי חזו ליה זכותא מקמי דליגמר דינא בתר גמר דינא תו לא חזו ליה זכותא לימא מסייעא ליה ^בכ"מ שיעמדו שנים ויאמרו מעידים אנו את איש פלוני שנגמר דינו בבית דינו של פלוני ופלוני ופלוני עדיו ה"ז יהרג דלמא בורח שאני ת"ש שמע מב"ד של ישראל שהיו אומרים איש פלוני מת איש פלוני נהרג ישיאו את אשתו מקומנטריסים של עובדי כוכבים איש פלוני מת איש פלוני נהרג אל ישיאו את אשתו מאי מת ומאי נהרג אילמא מת ממש ונהרג ממש דכוותיה גבי עובדי כוכבים אמאי אל ישיאו את אשתו הא קי"ל כל מסיה לפי תומו הימוני מהימוני ליה אלא לאו מת יוצא למות ונהרג יוצא ליהרג וקתני בב"ד של ישראל ישיאו את אשתו לעולם מת ממש ונהרג ממש דכוותיה גבי עובדי כוכבים אמאי לא והא קי"ל דכל מסיה לפי תומו הימוני מהימוני הני מילי במילתא דלא שייכי בה אבל במילתא דשייכי בה עבדי לאחוזקי שקרייהו: **מתני** "המביא גט בא"י וחלה הרי זה משלחו ביד אחר יואם אמר לו טול לי הימנה חפץ פלוני לא ישלחנו ביד אחר ^גאחר שאין רצונו שיחא פקדונו ביד אחר: **גמ** אמר רב כהנא חלה תנן פשיטא חלה קתני מהו דתימא ה"ה אע"ג דלא חלה והאי דקתני חלה אורחא דמילתא קתני קמ"ל היכי דמי אי דא"ל הולך אע"ג דלא חלה נמי ואי דא"ל את הולך אפי' חלה נמי לא ואי רשב"ג אפילו חלה נמי לא דתניא הולך גט זה לאשתי ה"ל משלחו ביד אחר את הולך גט זה לאשתי הרי זה לא ישלחנו ביד אחר רשב"ג אומר יבין כך ובין כך אין השליח עושה שליח איבעית אימא הולך והוא דחלה ואי בעית אימא את הולך וחלה שאני ואי בעית אימא ירשב"ג היא וחלה שאני תנן המביא גט בא"י וחלה הרי זה משלחו ביד אחר ורמינהו ^גאמר לשנים תנו גט לאשתי או לשלשה כתבו גט ותנו לאשתי הרי אלו יכתבו ויתנו אינהו אין אבל שליח לא אמר אב"י התם טעמא מאי משום בזיון דבעל הכא בעל לא קפיד רבא אמר משום דמילי נינהו ^גומילי לא מימסרן לשליח מאי בינייהו איכא בינייהו שליח מתנה ובפלוגתא דרב ושמואל רב אמר מתנה אינה כגט ושמואל אמר ה"מתנה הרי היא כגט: חפץ פלוני: אמר ריש לקיש כאן שנה רבי יואין השוכר רשאי להשכיר אמר לו רבי בית רבן יודעים אותה אלא זימנן דגיטא ג' לו ה"ל תגרשה אלא בבית וגירשה בעלייה בשמאל ^גכולי עלמא היכא דנפקה לאפיה מיניה גיטא כולי עלמא לא פליגי דגיטא גיטא

אבל כב"ד של ישראל ביון דגמר דיניה לקמלא מיקמל קמלי ליה
לע"ג דלמר כסנהדרין (דף מב:) שהיה אחד רובד על סוס
וסודרין צידו מלא לו זכות היה הלה מניף בסודרין מכל מקום לא
זכית: **רשב"ג** אומר בין כך ובין כך לא ישרחנו ביד אחר. והא
דרשנין (קדושין דף מה.) שאלה ושלמה
מלמד ששליח עושה שליח היינו היכא
דאין העבל מקפיד: **משום** ביוון
דבעל. פירש בקונטרס שעליו לכתוב
את הגט ואינו רוצה שיעדו רבים שאינו
יודע לכתבו והא דקאמר יכתבו ויתנו^א
אגב יכתבו נקט יתנו אי נמי על ידי
שליחם לא לכתב שיקון ירגיש בדבר
שהעבל לא לחבר ומקפיד גם על הנתינה
וא"ת מאי ביוון איכא והא תנן (לעיל דף
כב:) האשה כותבת את גיטת חלמא אין
על העבל לכתוב וי"ל דלעולם על
העבל לכתוב אללא הא קא משמע לן
דאפילו אשה כותבת כשר דיעת
לקנטי: **ובמילא** אי במיפסא דשריה.
ר"מ ור' יוסי פליגי לקמן צפ' התקבל
(דף סו:) צאמר לשלשה תנו דקסבר
ר"מ דשאן צ"ד ור' יוסי פליג דאפי'

חמר נצ"ר הדגוש שצירופים יתנו
יכתבו ויתנו לה אצל צאמר לשנים
ותו או לשלש כתבו ותנו אפילו ר"מ
מודה דכתיבו ויתנו וכן מיתסר לשנים
כדמוכח מתנימין דהתם והא דקאמר
גמ' שלחו ליה מצי רצ לשמואל אמר
לשנים כתבו ותנו גט לאשמי ואמרו
לסופר וכתבו ותחתמו את מהו שלח להו
תא' והדבר נרץ תלמוד דר' פאמר
דאמר שמואל הלכה כרבי יוסף דאמר
מייל לא מיתמסר לשנים הוה מצי
למסר דבשנים אפילו ר"מ מודה דלא
מיתמסר אלא יתא' ליה לאקשויי שמואל
דשמואל ועוד דהוה מצי למסר
לעטמיה דר"מ משום ציון דבעל
וקסבר שמואל דבנתיב ילכא ציון
אצל חתמיה כשיחתמו אחרים הוא
דאיכא ציון למסרסמא מילתא חתמיה
טפי ומיהו הוה מצי למסר דשמואל
דהכא דקסבר טעמא משום מייל
דאמר מתנה הרי הוה כגט אלא כיון
שהי' נרץ להדיא שמואל דהלכה ה"ז
פריך מאידך שמואל דהתם:

כאן שנה רבי אין השואל רשא' להשאיל. אפילו למאן דאמר בהמפקיד (ב"מ 97 לו.) שומר שמסר לשומר פטור שהרי מסרו לזן דעת דאין יכול לומר לו אין רצוני שיהא פקדוני ביד אחר נהי דלא מייחייב מ"מ לכתחלה אין לו לעשות:

היבא דנפקא לאפיה. נקט הכי משום דממתינן איירי בחלה השליח הראשון ולא הגיע לעיר שהאשה סס:

שקול

מחנה הרי היא כגט: ואם אמר לו מול לי הימנה לקיש כאן שנה רבי ^{ס"א} אין השואל רשאי להשאל השכיר אמר לו רבי יוחנן ^{ס"ב} אפילו תינוקות של אלא זימנין דגיטא נמי לא הוי דנעשה כמי שאמר בבית וגירשה בעלייה אל תגרשה אלא בימין וגירשה היכא דנפקא לאפיה ויהבה ליה חפץ והדר שקלה לא פליגי דגיטא גיטא מעליא הוי כי פליגי היכא דא"ל שקול

ולא בטיל ככל שלוחי גיטא שיכולין לעשות שליח דאגט נא קפיד בעל לדרב
 גלכך אפי' שינה בחפץ אין זה שינוי בגט שהרי קיבל החפץ ואמ"כ נתן:
 ואזל

דימיון גיטא בטיל אם שנה כרבעינין לפרושי ואע"י שהגיע חפצו לידו ולא הפסיד כלום בטל
 דומיא דבית ועליה דלא מפסיד בעל מידו ואפי' בטל גיטא וה"ה כי נמי הכא והשאת אולי
 גיטא דמרקאמינן ומנין גיטא לא הוי משמע דלפעמים הוי גיטא ואפילו שלחו ביד חתן:
 חפץ הדר שקלא וטריא דכ"ע לא פליגי דמינה הוי חתן:
 אע"פ שאמר לו טול חפץ מינה והדר נתן לו גט שליח ואולי ומניה שילב שני כיון

דבעל האב בעל לא קפיד פ'י' ה'תם שמיהו שליח לכתוב הגט מ"ה אינו רשאי לומר לאחד שיכתוב שהוא בויון לבעל שעליו מוטל לכתוב. בו לאשתו דכתיב וכתב נתן ואינו רוצה שיעדו בו שאינו יודע לכתוב אבל האב גבי הולכת גט ליכא משום ביונוא דבעל ולא קפיד. רבא אמר מילי ניהוו ומילי לא מימסרין לאשתו פ'י' ה'תם היינו נמצא אלא משויי בפרה האומר הולכת אמר דברים אין דבריהם כל הוייתם חורגים ומסמרים חשלונין פ'י' דאית בי' חשלונין חורו ונמסר בפרה האומר חשקבל אמרין אין דמילי לא מימסרין חשלונין אפילו אמר ל'י' תנו עשנאן ל'י' דאפילו אמר כל"ד הגדול כשירושלמי אין

עין משפט
נר מצוה

ל' א מ"י פ"ז מהל'
גירושין ה"ד ופ"ט
הל' לה סמוג עשין נ טוש"ע
קא"ע ס' קמא סע"י לח:
ל' ב מ"י פ"ט שס סמוג
שס טוש"ע שס סע"ף
נא:

לח ג ד מיי' שם טוש"ע
שם סעיף לח:
לח ה מיי' פ"ד מהל'
זכייה הלכה י סמג
עשין פז טוש"ע ח"מ סימן
רמד:

ב' ו' מ"י פ"א מהלכות
שכירות הלכה ד' סמג
עשין עד טו"ע ח"מ סימן
שמב' וזכר אלפס ב"מ
פ"ב עה: ועוד שם פ"ג
דף פ' ע"א וזכר"ש שם
פ"ב סימן יט':

במ ז מיי פ"א מהלכות
 שכירות שם סמג שם
 טוש"ע ח"מ סימן שז סעיף
 :7

בב ה מיי פ"ט מהל'
 גירושין הלכה לג
 סמג עשין נ טוש"ע אה"ע
 סימן קמא סעיף מה:
בב ט מיי שם הלכה לה
 טוש"ע שם סעיף נא:

פסקי רי"ד (המשך)

[illegible]

דזיימנן דיגטא בטיל אַם שנה כרבעניקן לפרושי וא״צ״ שהגיע חפצו לידו ולא הפסיד כלום בטל גיטא דעבר על דעתו וקפיד ודימא בית ועליה דלא מפסיד בעל מידא וא״צ״ בטל גיטא וד״ה הכי נמי כבא והשתא איזל ומפרש אימת הוי קפידא ובטל חפצו דמדקאמרין ומנין דיגטא דלא הוי משמע דלעצמא הוי גיטא ואפילו שלחו ביד אחרי: חפצא דנפלא לאפיה ורובא פליז גיטא ודקאמרין דכ״ע לא פליג דנפלא מעליה הוי: פ״י כשאמר בלשון ראשון טול לי מנחה חפץ פלני חפץ והדר שאלו לי טול חפץ מניח והדר חן לי גט ואזל שילח ראשון ומינה שילח א״כ כיון דלא שניה שילח א״כ מנחה חפץ פלני א״צ״ שׁקל לי טול חפץ מניח והדר חן לי גט ואזל שילח ראשון ומינה שילח א״כ כיון דלא שניה שילח א״כ מנחה חפץ פלני